

Křesťanské okénko

*Až mne nebude tu,
nezapomeň na mě,
pomodli se někdy,
pomodli se za mě.*

*Pomodli se za mě
k hvězdám v tiché výši,
tvoji prosby čisté
Pán Bůh neoslyší.*

V období, kdy zvadlé a opadlé listy je prosyceno vůní podzimu, kdy v korunách stromů se prohání vítr, směřují naše kroky na hřbitovy, které se v tyto dny mění v nádherné květinové zahrady.

V těchto prvních listopadových dnech – Všechny svatých a Vzpomínky na všechny věrné zemřelé, které jsou jedním velkým svátkem celého společenství církve, směřují naše kroky k hrobům těch, kteří již odpočívají spánkem pokoje na našich hřbitovech. Při těchto návštěvách vzpomínáme, projevujeme vděčnost i lásku, ale mnohdy i lítost, že jsme zesnulým zůstali něco dlužní.

Jak můžeme nejlépe pomoci duším, které trpí v místě očisťování. Je několik možností: nejvíce pomáhá oběť mše svaté, modlitba svatého růžence, různé pobožnosti, oběti a utrpení, dobré úmysly, odpustky, kropení svěcenou vodou, rozžaté svíce. Robert Bellarmin říká: „Ten, kdo se ujímá duší zemřelých a prokazuje jim dobro, dělá větší skutky, než kdyby chudému zde na zemi daroval bohatou látku.“

V době vzpomínání na všechny věrné zemřelé se naše zamýšlení soustřeďuje kolem smrti. Jsou to dny, které k nám promlouvají o životě – o životě dočasném i věčném, jak se vyjadřujeme touto modlitbou: „Neboť tvým věrným, Pane, život se mění, nikoliv odnímá, a když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, věčný příbytek v nebesích připraven bývá.“ Ježíš Kristus, jediný On zdůvodnil, že život člověka nekončí, nýbrž jen mění způsob své existence posmrtného života. Tuto pravdivost potvrdil Kristus vlastní smrtí, zmrtvýchvstáním, zázraky, svatostí života i naplněním svých slov v pozemském životě.

Pamatujme na to, že všechno, co konáme pro duše v očistci, posuzuje Božský Spasitel tak, jako bychom to vykonali pro něho samého. Pomáhejme duším v očistci, přinášeje jim občerstvení a vysvobuzujeme je ze zajetí. K modlitbám, které vychází z čistého srdce, připojme svátost smíření a svatě přijímání, ať se tyto dny stanou dny opravdové víry a mnohých milostí.

ELA

VÁNOCE - SVÁTKY BOŽÍHO NAROZENÍ

*Advent máme, svíce plane,
jedna, dvě, tři.*

*A když v chvojí ta čtvrtá hoří,
Ježíšek u dveří stojí.*

ADVENT, latinsky adventus – příchod – příprava na Vánoce, očekávání příchodu Vykupitele, vtělení Božího Syna Ježíše Krista. Zároveň myšlenka na jeho nový příchod na konci časů. Advent je od počátku veden v duchu mariánské úcty. Jak Matka Boží očekávala narození svého dítěte, tak věřící lid očekával narození svého Spasitele. Advent je tedy veden od počátku v duchu mariánské úcty, obohacen písněmi, vyprávěním, zvyky. Je to doba krátkých dní, kdy se noc prodlužuje a tmy přibývá.

S adventem jsou kromě Panny Marie spojeny také postavy svatých: Jan Křtitel, který připomíná potřebu pokání, sv. Mikuláš, který upozorňuje na potřebu bližící se lásky, sv. Barbora s větví, která do Vánoc rozkvetne, sv. Lucie jako postava světla.

Advent je i dobou ticha a obrácení, kdy se máme setkat s Bohem a zakusit Boha. Ticho nám daruje řeč modlitby, mlčení přináší okamžik setkání s Bohem. Advent je doba očekávání, naděje a touhy. Očekávání obsahuje v sobě nejstarší a největší lidskou touhu, touhu po naplnění štěstí.

Kristus je Boží odpověď na naši touhu po životě a lásce. Proto hlavním úkolem adventu a vánoční doby je hledat a nalézat Krista. Čtvrtá neděle adventní je tak blízko Štědrému večeru, je to neděle mariánská, která v nás probouzí tu nejbližší přípravu na milostiplné svátky Božího narození. Když se setkáváme na ulicích v tyto dny, přejeme si milostiplné a požehnané Vánoce. O Vánocích se nejedná jen o náladu a okouzlení několika hodin. Jde nám o to, abychom si uvědomili, jak žijeme, jaký je náš vnitřní život, jaké je naše jednání, chování, náš vztah k bližním. Abychom se naučili potkávat Krista v bližních, chudých, opuštěných a pomáhat jim v nouzi.

Kdyby nám někdo uloupil Vánoce, ztratili bychom kouzlo tajemství a spojení s ním. Vánoce vyvolávají vzpomínky, okouzlení a poezii. Vánoce jsou událost, která zjevuje to, co je nedostupné a nepoznané. Proto pro všechny, kteří žijeme v době nejistoty, shonu i touhy, přicházejí Vánoce jako oáza pokoje, lásky, radosti, pohody, vzájemného pochopení a porozumění. Vnáší do našich domovů kouzlo milosti a požehnání.

„Modleme se o milost Vánoc, aby Spasitel přišel k nám, aby nám otevřel oči a srdce a my abychom poznali, kým je. Nepoznáme ho pouhým rozumem, poznáme ho srdcem. Hluboko v duši nám vejde, kým je.“ /R. Guardini/.

ELA

MARIÁNSKÁ KAPLIČKA

Na slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa dne 28. září 2005 byla za účasti několika desítek věřících slavnostně nově vysvěcena děkanem z Uherského Brodu P. Františkem Králem krásně obnovená a vyzdobená kaplička u cesty do Pitína.

Kousek z historie: Stojí na bojkovském pozemku – č. parcely 2052/2. Pozemek vykoupila bývalá farská kuchařka paní Krčová, která tuto službu vykonávala do svých padesáti let.

Poté se vdala za vdovce Františka Vicenika.

Kapličku nechala postavit v roce 1864 na vyvýšeném místě, z kterého je překrásný výhled na panorama Bílých Karpat i na samotné údolí Bojkovic, jako dík za to, že její nevlastní syn František se rozhodl pro kněžské povolání.

Po smrti p. Krčové převzala starost o kapli její rodina a tato povinnost se dědila z generace na generaci. Poslední, kdo vlastnil klíče, byl pan Jančář, cechmistr tkadlec, který měl za manželku dceru z Krčovy rodiny. Po smrti pana Jančáře a jeho ženy se o kapličku starala rodina pana Stanislava Polanského. Od roku 1983 se o kapličku starala paní Jiřina Řeháková, od roku 1991 pak paní Jarmila Věrná a od letošního roku 2005 paní Sidonie Urbánková, která se současně dlouhá léta obětavě stará i o Mariánskou kapličku na Hradské Nivě.

Po nastolení demokracie byla v roce 1994 kaplička generálně opravena a zařazena mezi nejdůležitější kulturní památky města.

Procesí za účelem prosby o bohatou úrodu k ní chodívávalo vždy 25. dubna na sv. Marka.

Děkují všem, kteří se jakýmkoliv podílem podíleli a podílejí na záchraně a obnově tohoto kulturního i duchovního dědictví našich otců a matek, zvláště pak paní Sidonii Urbánkové. Bůh jim žehnej.

JÁHENSKE SVĚCENÍ

V sobotu dne 13. srpna 2005 byl v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě slavnostně vysvěcen na jáhna arcibiskupem olomouckým a metropolitou moravským Mons. Janem Graubnerem pan Pavel Hödl.

U příležitosti této krásné události nám napsal:

Přetékali bychom štěstím, kdyby nám došlo, že nás Bůh miloval již před stvořením světa. Byli bychom zaplaveni blahem při zjištění, že jsme se zde nejen ocitli, nýbrž že on sám nás zde zasadil a dal nám jméno. Kdykoli toto jméno jeho otcovské srdce zaslechne, zachvěje se něžností. Nic naplat, dokud se náš Pán Ježíš nevrátí, málo a zřídka tak velkou útěchu prožíváme a býváme odkázáni na svou víru. Během 25 let života jsem však již několikrát Boží lásku zakusil.

Rozevřeme nyní nesměle oltářní diptych mého dosavadního života. (Samozřejmě, není ještě dokončen, ale již teď o něčem vypovídá.) Na levém křídle si prohlédneme několik výjevů ze života bez víry, na pravém se zastavíme nad několika hrubě načrtnutými obrazy života po přijetí evangelia. Klíčem k pochopení celého díla nám bude středové vyobrazení, kde umělec výmluvně umístil Kristův kříž, nejvyšší výraz Boží lásky k nám. Ačkoli náš diptych je tvořen mnoha díly, zůstává jediným celkem, vzpínajícím se nad jediným oltářem. Moje curriculum v žádném případě není slepeno ze dvou osamocených desek: marného plahočení před obrácením a pravého žití po něm. Ne, laskavý Bůh mě nepochybně vedl již od mateřského lůna.

Narodil jsem se svým rodičům - Jitce a Pavlovi - 20. května 1980 v Uherském Hradišti. Podle mé o šest let starší sestry jsem býval více rozmazlován než ona. O mou výchovu se soustavně a obětavě starala hlavně maminka. Její přísnost vyvažoval příznačný klid tatínkův. Přestože se doma o víře nikdy nemluvalo, byl jsem jako dítě pokřtěn,

byla mi vštěpována úcta k věřícím osobám, čestnost i otevřenost k duchovním hodnotám. O mé lidské zrání se rozhodujícím způsobem zasloužila babička Emilie Miličková. Ona ve mně citlivě pěstovala vztah k evropské vzdělanosti, umění i světovým dějinám.

Po čtyřech třídách na Základní škole v rodných Záhorovicích a jednom roce na ZŠ TGM v Bojkovicích (vaší „měšťance“), jsem nastoupil na osmileté gymnázium v Uherském Brodě. Zde jsem se díky skvělým vyučujícím naučil samostatně uvažovat; oblíbil jsem si především český jazyk s literaturou a s chutí jsem se zúčastňoval filozofických kroužků. Mezi mysliteli na mě zapůsobil zejména Vladimír Sergejevič Solovjev, později Gabriel Marcel.

Není divu, že v tomto prostředí se otázky po Bohu staly neodbytnými. Na radu spolužáka jsem začal navštěvovat hodiny náboženství pod strhujícím vedením P. Angelika Mičky. Zde jsem podírával katechetovu důstojnost pochybovačnými otázkami. Když jsem jednou zaútočil na papežskou neomylnost, vzteky tento pravověrný dominikán vzkypěl: „Mlč, modli se a pochopíš to.“

Citelně zraněn ve své ješitnosti jsem se rozhodl k pravidelné modlitbě a brzy se mi věci víry skutečně začaly ujasňovat. Den ode dne Bůh ode mě žádal více: zčistajasna jsem zatoužil po Ježíši v eucharistii, později jsem byl biřmován a s nadšením jsem přijal v patnácti letech nabídku k ministrování.

Bylo mi jasné, že od Ježíšova oltáře se už nechci nikdy vzdálit. Boží Duch mě dovedl před bránu kněžského semináře a já jsem vzal bez váhání za kliku. Jako bohoslovec jsem se podílel na přípravě kurzů pro ministrantské vedoucí - tzv. Minifor a pravidelně pořádal letní tábory pro děti z naší farnosti. Po dvou letech v Olomouci jsem byl vyslán na studia do Říma. Tato zkušenost byla k nezaplacení: poznal jsem světovou církev, navázal mezinárodní přátelství a měl přístup k nejnovější teologické literatuře. Jako vášnivý milovník umění jsem vykonal nejednu cestu za krásami Apeninské holinky i okolních ostrovů. Nad sklenicí italského vína a s fotografiemi v rukou si o tom jistě někdy promluvíme.

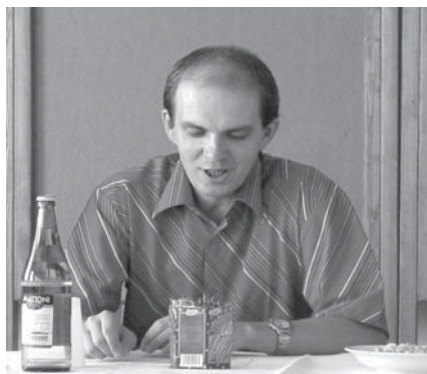
V neděli 14. srpna jsem měl tu čest rozloučit se symbolicky při hrubé mši svaté v kostele sv. Vavřince v Bojkovicích s farníky.

Ze svého současného působisti v Zábřehu posílám srdečné pozdravení také všem čtenářům městského zpravodaje.

jáhen Pavel Hödl

Oslavy 60 let šachu v Bojkovicích

Dne 3.9.2005 proběhly ve výstavním sále Kulturního domu oslavy 60 let organizovaného šachu v Bojkovicích. Pozvánky obdrželi všichni současní i bývalí hráči šachového oddílu při TJ Bojkovice. Program oslav zahájil současný předseda šachového oddílu ing. Jiří Kolouch, který i zhodnotil činnost šachistů za uplynulých 60 let. Účastníky provedl úspěchy místního šachu i dobami, kdy se tolik nedařilo. Se současným stavem šachu v Bojkovicích přítomně seznámil místopředseda oddílu Přemysl Prachař - dvě družstva dospělých hraji regionální přebory a nezapomíná se ani na mládež, pro kterou je určen šachový kroužek vedený Petrem Vaňharou. Zhodnocení práce šachového oddílu poté provedli hosté oslav - pan Josef Sviták (bývalý hráč Bojkovic) za Šachový svaz Zlínského kraje, pan Stanislav Volčík za okres Uherské Hradiště, pan Vlastimil Zimmerman za TJ Bojkovice a pan

Předseda šachového oddílu Ing. arch. Jiří Kolouch

Vratislav Hora jako 2. nejlepší krajský trenér v loňském roce (ze všech sportů!). Následovalo předání upomínkových předmětů a po chvíli přišla

prav šachovnic přišla chvíle, na kterou netrpělivě čekali všichni přítomní šachisté - simultánka s českým reprezentantem a GM velmistrem panem Vlastimilem Babulou. Třetí nejlepší český hráč pocházející z Havřic při ní nastoupil proti 19 protivníkům. S některými soupeři sváděl vyrovnané bitvy, ale v drtivé většině zápasů se projevila kvalita velmistra. Nakonec 17 partií skončilo jeho vítězstvím a velmi cenné 2 remízy si na svá konta připsali místopředseda města pan František Slaviček a ing. Jiří Kolouch. Oslavy ukončil proslovem starosta města pan Josef Langer a poté již následovala volná zábava při bohatém občerstvení, kdy se hrály partie mezi účastníky, rozebíraly se chyby při hře s velmistrem a vzpomínalo se na příjemné i nepříjemné chvíle nad šachovnicemi. Šachisté dokázali, že jsou oddíl na dobré úrovni a k oslavám by jistě přispěl i postup do vyšší soutěže, o který se letos pokusí.

Velmistr Vlastimil Babula, trenér Ing. Vratislav Hora, místopředseda František Slaviček

Přemysl Prachař

Volejbal – Pohár Bílých Karpat

Ve dnech 20. a 21. srpna 2005 žilo naše město volejbalem. Volejbalový oddíl uspořádal na kurtech TJ Sokol Pod Světlavem již 61. ročník tradičního turnaje O Pohár Bílých Karpat. Možná je nejstarším turnajem v České republice, poněvadž nemáme žádné informace o tom, že by někde pořádali turnaj starší. A co se týká účasti, ten náš je třetím nejzastoupenějším na Moravě (po Vranovském létu a Hodslavicích u Nového Jičína).

Hlavnímu turnaji mužů vždy o den dříve předchází turnaj juniorů a smíšených družstev. Bezmála čtyři stovky hráčů a hráček předvedli svoje volejbalové umění na všech třech turnajích. Letos se přihlásilo sedm mládežnických týmů, většinou ligové celky z Moravy a Slovenska. Jejich výkonnost byla vyrovnaná. Většina zápasů končila až rozhodujícím tiebreakem a potěšitelné pro nás bylo zjištění, že mladí hráči našeho oddílu drželi krok s těmi nejlepšími. V loňském roce totiž naši junioři herně nezvládali prvoligové zápasy. V polovině soutěže byli odhlášeni, a proto v následujícím soutěžním období budou hrát krajský přebor. Do družstva přišli mladí perspektivní hráči a nezbyvá než doufat, že tréninková a herní morálka bude stále alespoň na takové úrovni, jak ji prezentovali na turnaji. Pohár pro vítěze v kategorii juniorů si vybojovala Nitra před Znojmem a Myjavou.

Konečné pořadí turnaje juniorů:

1. Nitra
2. Znojmo
3. Myjava
4. Bojkovice
5. Nové Mesto nad Váhom
6. Trenčín

Tradičně velmi solidní zastoupení měl turnaj mixů (tři muži a tři ženy). Letos se přihlásilo 13 celků. Tyto turnaje jsou už po řadu let mezi volejbalisty značně populární a jsou zajímavé i z pohledu diváka. Smíšená družstva bývají většinou sestavena z hráčů a hráček různých oddílů a hrají pod různými názvy. Cenu za vítězství si odvezlo družstvo ze Starého Města, které ve finálovém zápase zvítězilo nad Zlínem 2:0.

Hlavní turnaj mužů se hrál v neděli 21. srpna. Na letošní ročník jsme obdrželi více než dvacet přihlášek. Poněvadž máme k dispozici jen čtyři kurty a turnaj je jednodenní, nebylo možné vyhovět všem zájemcům. Právě číslem 20 jsme museli počet přihlášených uzavřít. Proto nás velmi mrzelo, že jsme nemohli u nás přivítat např. volejbalisty Přerova. Bylo nám to líto tím více, že z dvaceti přihlášených se tři družstva v den konání turnaje neprezentovala. I přes tyto problémy se k nám sjela volejbalová elita z celého širokého okolí. Úroveň byla skutečně nebývalá. Více než polovina týmů se účastní ligových soutěží dospělých u nás nebo na Slovensku (mezi nimi i vloni třetí celek slovenské extraligy – Nové Mesto nad Váhom, v čele se slovenským reprezentantem Procházkou). Zbývající družstva hrají krajské přebory. Právě kvůli vysoké výkonnosti zúčastněných týmů k nám již několik let téměř nejedí mužstva z okresních přeborů.

Sedmnáct družstev bylo rozlosováno do čtyř základních skupin. Zde se hrálo systémem každý s každým a dva nejlepší celky postupovaly do čtvrtfinále. V této fázi se už bojovalo vyrazovacím způsobem. Družstvo našeho oddílu hrálo ve skupině „D“ společně s celky Znojma, Nitry a Napajedel. Skupina to byla velmi vyrovnaná. Hoši hráli velmi dobře. Podařilo se jim zvládnout koncovky setů a společně se Zno-

jmem postoupili do už zmíněného čtvrtfinále. Znojmo bylo překvapením skupiny. Čekal se spíše postup Napajedel nebo Nitry.

Už v základních skupinách byl k vidění perfektní volejbal. Jedním z vrcholů turnaje byl např. zápas ve skupině „A“ mezi Drásovem a Novým Mestom nad Váhom, v němž slovenský celek vyhrál tím nejtěsnějším možným způsobem. Oba nakonec postoupily do dalších bojů. Ovšem vítězové skupin dále hráli s týmy na druhých místech ze skupin jiných, takže měli teoreticky slabšího soupeře.

Naši hráči se ve vyřazovacích bojích střetli postupně s Kojetínem a pak s Trenčínem. V obou zápasech byli úspěšní. Předvedli velmi dobrý, obětavý výkon a po zásluze se probojovali až do finále, kde se utkali s Novým Mestom nad Váhom. Na tohoto soupeře už herně nestačili. Kvalita, a především zkušenosti byly na straně hostů. Obsadili jsme tedy skvělé druhé místo. Je to nejlepší umístění našeho celku v tomto turnaji za posledních deset let. Druhé místo je o to cennější, že úroveň turnaje byla opravdu velmi vysoká.

Konečné pořadí turnaje mužů:

1. Nové Město nad Váhom
2. Bojkovice
3. Staré Město
4. Trenčín

V poli poražených skončila družstva Kojetína, Drásava, Znojma, Napajedel a další.

Všechny tři turnaje byly organizátory skvěle zvládnuty. I počasí bylo po oba dva dny ideální. Sportovní úroveň, jak bylo výše zmíněno, byla vy-

soká. Snad jediným nedostatkem byl poměrně malý zájem občanů, diváků. Je to určitě velká škoda, protože volejbal má v našem městě dlouholetou tradici a většina občanů volejbalu rozumí.

Za „A“ družstvo Bojkovic na turnaji hráli tito hráči: Tomáš Zimmermann, Roman Brauner, Libor Hela, Jiří Pitela, Pavel Pola, Dušan Lečbych a Ivo Valter.

Toto cestou mnohokrát děkujeme sponzorům za věcné dary, jimiž přispěli do turnaje a kterými jsme odměnili nejlepší družstva a jednotlivce. Jsou to tyto firmy a podnikatelé z Bojkovic a blízkého okolí: ASTONA, KR-TOOLS, restaurace HVĚZDA, STATESTRONG s.r.o., Marek Ogrodník, potraviny DHP MARKET, DATO s.r.o., ZEVETA a.s., TJ Bojkovice, POLYSTYREN s.r.o., RACIOLA Uherský Brod, MěÚ Bojkovice, BEST s.r.o., MIPL s.r.o., O.M.O., HANAR s.r.o., KEIB-TS s.r.o., restaurace VAGON, potraviny EMKA, TES s.r.o., pekárna K+K, PEM, SKD, maso-uzeniny (p. Hráček), pekárna - p.Polanská a firma LASK.

*Za výbor volejbalového oddílu
Mgr. Radislav Staš*

Tenisový oddíl TJ SOKOL Bojkovice

• Turnaj „O PŘEBORNÍKA ODDÍLU“

Ve dnech 28. a 29. 8. 2005 se na hřišti T.J. SOKOL Bojkovice uskutečnil 9. ročník turnaje „O přeborníka oddílu“. Hrál se opět ve dvou kategoriích. Nejprve se odehrála kategorie nad 40 let, přičemž se na hřišti potkal solidní počet osmi hráčů. Hrál se systémem každý s každým na jeden hraný set. Svou roli favorita zvládl s přehledem Karel Koniček, který absolvoval turnaj bez jediného zaváhání. O další místa se již muselo tvrdě bojovat, což přineslo řadu zajímavých zápasů s nečekanými zvraty. Kvalitní letní přípravu nakonec zúročili Jenda Snopek a veterán Jiří Kaplan st.

Turnaj kategorie do 40 let se nesl ve znamení nízkého počtu účastníků, kdy každý z hráčů měl jisté místo na stupních vítězů. Hrál se opět na jeden set. Vítězství obhájil Pavel Křížka, když oba zápasy vyhrál, na druhém místě skončil s jednou porážkou Pavel Miča a třetí se umístil Zbyněk Chupík.

Celkové pořadí:

/kategorie do 40 let/	Body	Skóre	/kategorie nad 40 let/	Body	Skóre
1. Pavel Křížka	2	13:8	1. Karel Koniček	14	42:9
2. Pavel Miča	1	12:12	2. Jan Snopek	10	36:28
3. Zbyněk Chupík	0	8:13	3. Jiří Kaplan st.	8	30:31
			4. Vlastimil Kovář	8	34:31
			5. Jindřich Fiala	6	28:37
			6. Jaroslav Velecký	6	33:32
			7. Zdeněk Vítek	4	28:37
			8. Jiří Sviták	0	17:43

• Turnaj „O POHÁR STAROSTY MĚSTA BOJKOVIC“

O čtrnáct dní později v sobotu 10.9.2005 se konal 5. ročník otevřeného turnaje „O pohár starosty města Bojkovic“. Turnaje se nezúčastnil vítěz posledních tří ročníků a držitel putovního poháru pan Slaviček z Uherského Brodu, a tak se otevřel prostor k vítězství pro jiné hráče. K zápisu se dostavilo dvanáct hráčů, kteří byli rozlosováni do čtyř skupin. Z každé skupiny postupovali dva hráči a pak už se pokračovalo vyřazovacím způsobem. V konkurenci s přespolními hráči obstál jedině Miroslav Ondrušek, který po velmi dobrém výkonu podlehl až ve finále vítězi turnaje Davidu Hověžákovi 1:2 na sety. Na třetím místě skončil po nedohraném utkání Miroslav Hladák, když si jeho soupeř a současně smolař turnaje Zdeněk Strava po uklouznutí a následném nekontrolovaném pádu vykloubil loket.

- Pořadí:
1. David Hověžák
 2. Miroslav Ondrušek
 3. Miroslav Hladák

Ing. Martin Bartošik